

Methodology of the research. The culturological research has a complex interdisciplinary nature, which allows to highlight the peculiarities of gender transformations in Ukrainian art practices. Gender analysis made it possible to identify ways of problematizing gender variations of femininity in women's art, their correlation with gender trends of Western European culture. The use of a semiotic approach made it possible to analyze representations of femininity in art practices, to investigate their semantic and pragmatic aspects. With the help of content analysis, the reception of gender transformations in media was investigated.

Result. Ukrainian visual art is a space for reflection on gender and a tool for the articulation of gender transformations in today's culture. Art practices are a sensitive area in relation to general cultural trends, while other spheres of Ukrainian culture are more influenced by gender tradition.

For centuries, masculine gender narratives have been normative in art. Today women artists face the task of developing new creative strategies and new gender representations of femininity aimed at overcoming negative gender stereotypes. The conducted research made it possible to identify the main directions of transformation of female gender stereotypes: 1) the vector of corporeality as a socio-cultural construct (problems of sexuality, beauty standards, women's health, gender deviations, etc.); 2) vector of social (gender) roles; 3) vector of the meaning field of She/War (art practices that appeared after February 24, 2022). The feminist narratives in art of the last years are using the «rhetoric of diversity». Such a concept manifests itself in the intention to establish a diversity of gender models as a new cultural norm.

The scientific novelty. The main vectors of gender variations of femininity in contemporary practices of women's art are identified and classified. This principle can be applied to the analysis of gender transformations in other sociocultural practices. The study of gender variability in the cultural dimension enriches the problematic field of domestic cultural studies.

Practical value. The results of the conducted research are of practical value for curators of contemporary art exhibitions, art critics, organizers of public lectures or discussions on the problems of actual art practices. Also, the questions discussed in the article are relevant for other workers in the sociocultural sphere (organizers of lectures on gender history, gender equality, etc.).

Key words: gender, femininity, «women's art», art practices, gender stereotypes, gender roles, gender inversions, corporeality.

Надійшла до редакції 1.11.2022 р.

УДК 130.2:792.82

КУЛЬТУРОТВОРЧА ОПТИКА У ДОСЛІДЖЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ «КИЇВ МОДЕРН-БАЛЕТУ»

Соловйова Ірина В'ячеславівна – викладач

кафедри хореографічного мистецтва, аспірантка,

Київський національний університет культури і мистецтв, м. Київ,

<https://orcid.org/0000-0003-4758-0906>

DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi43.582>

aniri7434@gmail.com

Доведено правомірність дослідження діяльності «Київ модерн-балету» в оптиці культуротворення. Зазначено, що культуротворча спрямованість хореографічного мистецтва є важливою для людського буття у новій культурній ситуації постіндустріальної доби. Наголошено, що «Київ модерн-балет» вийшов за межі вузькофахового субкультурного простору, входить до феноменів сучасної української культури; балетні вистави театру відбивають не лише оригінальні творчі рішення, світоглядні установки авторів, рівень розвитку постановочних та виконавських технологій тощо, а й стають артефактами, що акумулюють культурні патерни, виступають культурним документом доби.

Ключові слова: культуротворення, Київ модерн-балет, українська культура, балет, хореографія.

Постановка проблеми. Серед основних напрямів культуротворчої діяльності в українському суспільстві, як-от релігійний, науковий, освітній та ін., важливе місце посідає мистецький. Культура в усі часи стає ареною зіткнення старого і нового; не є виключенням й останні два десятиліття. Саме у мистецтві (художній творчості), як специфічній сфері людської діяльності, відбуваються найвиразніші метаморфози, що відбивають поступ новітніх тенденцій у культурі. Тому дослідження, присвячені сучасним феноменам українського мистецтва, до яких відносимо творчість «Київ модерн-балету», важливі для вітчизняної культурології.

Створення нових мистецьких форм, популяризація різних видів художньої творчості, багатий репертуар, масштабна гастрольна практика, інтегрування театру у різні сфери культурно-мистецького життя, потужні творчі позиції художнього керівника колективу Р. Поклітару сприяють популяризації як «Київ модерн-балету», так і сучасної хореографії загалом, дають підстави розглядати цей театр як феномен культури в аспекті культуротворення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Масштабність діяльності «Київ модерн-балету» та його засновника, балетмейстера та художнього керівника Р. Поклітару зумовлює інтерес до них дослідників,

переважно мистецтвознавців: О. Афоніна [1], Г. Веселовська [3], О. Зінич [7], М. Коростельова [8], А. Небесник [10], А. Підлипська [11], М. Погребняк [12] та ін. Попри осмислення різних аспектів функціонування колективу, можна констатувати відсутність комплексного культурологічного підходу до виявлення ролі «Київ модерн-балету» у системі сучасної культури України.

Зважаючи на міждисциплінарний характер заявленої проблеми, слід зауважити широкий науковий дискурс культуротворення. Ряд авторів, серед яких культурологи, філософи, мистецтвознавці, фокусують увагу на процесах культуротворення та ролі мистецтва у них, зокрема Л. Божук [2], Т. Добіна [4], О. Жорнова [5; 6], В. Леонтьєва [9], Ю. Сабадаш [13], Сердега Р. [14], С. Черепанова [15] та ін. Однак творчість «Київ модерн-балету» не потрапляла до кола наукової рефлексії щодо культуротворення.

Мета статті – обґрунтувати можливість застосування культуротворчої оптики при дослідженні діяльності «Київ модерн-балету».

Виклад основного матеріалу дослідження. Культуротворчість та місце у ній мистецької діяльності є однією з дискусійних проблем сучасного культурологічного дискурсу. На думку Т. Добіної культуротворчість можна визначити як «сферу розвитку індивіда і результативного прояву його здібностей, що виходять за межі особистісного саморозвитку», а також як складну систему, «в якій відбувається творення культури і поза межами традиційної творчої діяльності. І ця діяльність характеризується і мотивується прагненням творчої особистості до досконалості й новаторства» [4; 94–95]. Можна зауважити, що дослідниця розмежовує творчу діяльність як креативність у побуті та мистецьку креативність, пов'язану з творенням художнього продукту з узагальнено-символічною системою художніх образів.

О. Жорнова, при розгляді феномену культуротворчості, відштовхується від визначення культури як цілісного продукту «життєдіяльності спільноти, який охоплює всі аспекти й рівні спільного існування: від предметно-практичної діяльності до ціннісно-сміслових систем; виникає як досягнуті конвенції щодо колективного існування за визначеними правилами; забезпечує колективну господарську діяльність, безпеку і захист у разі загрози її інтересам; формує загальний світогляд, єдиний спосіб життя, належні типи взаємодії, а також згуртовує спільноту» [5; 137]. Відповідно, креативну, творчу діяльність з продукування елементів системи культури можна назвати культуротворчою діяльністю.

За спостереженням Р. Сердеги, слово «культуротворчість» застосовують «для позначення діяльності, пов'язаної з появою соціально вагомих культурних смислів або нових артефактів (артефакт культури – штучно створений об'єкт, що має знаковий або символічний зміст). Такими об'єктами (артефактами) можуть бути створені людьми предмети, речі, а також феномени духовного життя суспільства: наукові теорії, забобони, твори мистецтва, фольклор тощо» [14; 219]. Використовуючи такий підхід до визначення культуротворчості, справедливо сприймати твори хореографічного мистецтва як нові артефакти, що є елементом культуротворчої діяльності людства.

Отже, культуротворчість як науковий термін утворений шляхом теоретичного узагальнення таких категорій, як культура та творчість. Дискусії щодо наповнення терміну не вщухають упродовж багатьох років, науковці осмислюють взаємодію (взаємовплив, взаємовідштовхування, взаємозалежність та ін.) цих понять.

Сьогодні важливою є культуротворча спрямованість хореографічного мистецтва, адже таке орієнтування художньої діяльності стало однією з основних вимог людського буття у новій культурній ситуації постіндустріальної доби. Виходячи з позиції, що саме культура «істотно зумовлює сенс і зміст творчої людської діяльності» [15; 404], варто говорити про різноманітність культурних феноменів, серед яких вагоме місце посідає мистецтво, що утворюють цілісність. У мистецтві, зокрема хореографічному, відбиваються світоглядні, соціокультурні, морально-етичні, національні та ін. орієнтири суспільства, властиві конкретно-історичній формі культури. Відповідно, художні твори акумулюють не лише індивідуальні особливості митців, їхні особистісні креативні устремління, погляди, міркування, рівень майстерності, технологічні особливості та ін., а й стають культурним документом доби, певним історико-культурним маркером. Цей процес не є одностороннім: митець (а у підходах постмодерністської естетики, і сам твір, адже його буття розглядається як самостійне, незалежне від створювача, існування) справляє вплив на культуру, одночасно він зазнає впливу культури. Культура у такому тлумаченні увиразнюється як незамкнена, динамічна система, що постійно оновлюється, а мистецькі твори виступають одними з механізмів творення буття.

За твердженням С. Черепанової, «мистецтво – є спеціалізованою формою культуротворчості», що «освоює культурно-естетичний досвід людства в художньо-образній формі» [15; 405]. Якщо вести мову про культурну свідомість, то вона характеризується розвиненим художнім досвідом (як власний досвід практичної креативної діяльності, продукування мистецьких творів, так і досвід мистецької рефлексії), високим рівнем сприйняття образно-символічного пласту творів.

Творчість «Київ модерн-балету» цілком справедливо розглядати у категоріях культуротворення, про що йшлося вище. Самобутній колектив, єдиний в Україні професійний театр сучасного танцю, створений 2006 р., пройшов у своєму розвитку різні етапи: від колективу двох балетів («Le forze del destino / Сили долі», «Кармен. TV») без приміщення, через авторський театр на сцені Театру опери і балету для дітей та юнацтва (нині Київська опера), де демонструвалися виключно постановки головного балетмейстера театру Р. Поклітару «Ромео і Джульєтта» (Шекспіріменти), «Дош», «Болеро», «Лускунчик», «Underground», «Палата № 6», «Двоє на гойдалці» та ін., до потужної балетмейстерської й виконавської школи-лабораторії, чії вихованці успішно працюють по всьому світу. Також до репертуару колективу входять постановки молодих балетмейстерів, нинішніх та колишніх танцівників театру (О. Бусько, А. та К. Водзянські, В. Детюченко, Д. Кондратюк, А. Шошин та ін.).

Значно масштабнішими є вистави й самого Р. Поклітару: тепер театр на постійній основі демонструє ряд балетів на сцені Міжнародного центру культури і мистецтв «Жовтневий палац» у Києві («Лускунчик», «Жізель», «Вій», «Маленький принц», «Пікова дама» та ін.). Колектив поступово почав втілювати повністю оригінальні твори зі спеціально створеною музикою (балети композитора О. Родіна «Видіння рози» та «Пори року» у постановці О. Буська; «Вгору річкою» та «Вій» у постановці Р. Поклітару).

А. Підлипська зауважує, що «творчість Р. Поклітару стала справжнім проривом у хореографічному мистецтві України, відбиттям світових балетних трендів» [11; 78]. Можемо додати, що сьогодні творчість театру відбувається не лише у рідні світових балетних тенденцій, а й генерує власні напрями, що стають популярними. Колектив продукує актуальні наративні, композиційно-архітектонічні, лексичні, стилістичні та ін. ідеї, що знаходять оригінальне втілення.

Серед характерних для сучасного суспільства рис, які активно проявляються в хореографічному мистецтві та яскраво увиразнюються у творчості «Київ модерн-балету», зокрема, вихід на перший план у людському спілкуванні зовнішніх (жестових, тілесних) проявів як форми вираження емоцій, що провокує обрання видовищних форм презентації творів; інтегрування художніх та поза художніх образних систем, відсутність канонів, стильових та лексичних обмежень. За зауваженням О. Зінченко, «у Р. Поклітару зона пошуків власної танцювальної стилістики настільки широка та багатопланова, що його навряд чи можна механічно зараховувати до апологетів чистої балетної неокласики, танцю-модерну чи contemporary dance» [7; 27]. Широкий діапазон оригінальних виразних хореографічних засобів, конструктивних сценографічних рішень (декорації, костюми, відео дизайн), музичних партитур (від незміненої музики композиторів, до креативного структурування відомих творів) та ін. створили унікальне творче обличчя колективу, що за шістнадцять років існування здобув численних прихильників в Україні. До пандемії 2020–2021 рр. та війни «Київ модерн-балет» був одним із найзатребуваніших та найбільш гастролюючих балетних колективів країни. Цим додатково підтверджується його значна культуротворча місія.

Назва театру доволі символічна, адже «модерн» використано у значенні «новий», а не на декларування однойменного стильового напрямку. Естетика театру суголосна з постмодерністськими рисами, як іронізування над класичними канонами хореографічного та інших видів мистецтва при реалізації складних психологічних тем, цитування канонічних творів минулого з елементами глузування, архітектонічні дисонанси, навмисне використання примітивних рухів, що можуть сусідити з віртуозною лексикою, перебільшення, гіперболізація та ін. «Київ модерн-балет» не зраджує своїх принципів постійного оновлення хореографічного мистецтва, використання найновіших світових хореографічних та технічних досягнень, пошук власних оригінальних рішень у всіх складниках хореографічного твору. Така творча невгамовність стала прикладом для наслідування багатьох танцювальних осередків в Україні. Діяльність «Київ модерн-балету» впливає не лише на хореографічне мистецьке, а й на широке культурно-мистецьке поле країни, вона є помітним складником сучасного вітчизняного культуро творення.

Висновки. Етимологія терміна «культуротворчість» (утворення шляхом теоретичного узагальнення категорій «культура» та «творчість») дозволяє розглядати культурно-мистецькі феномени крізь призму ролі у культурі та дотримання законів креативної діяльності (творчості). Культуротворча спрямованість хореографічного мистецтва є важливою для людського буття у новій культурній ситуації постіндустріальної доби. У хореографічному мистецтві відбиваються світоглядні, соціокультурні, морально-етичні, національні та ін. орієнтири суспільства, властиві конкретно-історичній формі культури.

Сьогодні «Київ модерн-балет» є поліаспектним явищем, яке вийшло за межі вузькофахового субкультурного простору, обґрунтовано входить до феноменів сучасної української культури. Новітні підходи до втілення хореографічних творів, зокрема авангардні композиційні прийоми, сценографічне оформлення, гостроактуальна тематика та ін. задають високу планку, стають прикладом для наслідування творцями усіх різновидів хореографії та інших видів мистецтва в Україні.

Балетні вистави «Київ модерн-балету» відбивають не лише оригінальні творчі рішення, світоглядні установки авторів, рівень розвитку постановочних та виконавських технологій та ін., а й стають

артефактами, що акумулюють культурні патерни, виступають культурним документом доби. Митці, створюючи елементи культури та одночасно зазнаючи її впливу, беруть участь у процесах творення буття.

Список використаної літератури

1. Афоніна О. Зміни конотацій у кодових образах сучасних балетів. *Трансформаційні процеси в мистецькій освіті та культурі України XXI століття*: зб. матеріалів Міжнар. наук.-творч. конф. Одеса, Київ, Варшава, 25–26 квіт., 2017 р. Київ : НАКККиМ, 2017. С. 37–41.
2. Божук Л. В. Культуротворчі процеси в Україні в умовах незалежності. *Гілея* : наук. вісник. 2015. Вип. 93 (2). С. 98–103.
3. Веселовська Г. Танц-театр у мистецькому просторі сучасної України. *Часопис Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського*. 2010. № 2. С. 101–108.
4. Добіна Т. Г. Феномен культуротворчості в житті сучасного суспільства. *Вісник Маріуполь. держ. ун-ту. Серія: філософія, культурологія, соціологія*. 2016. Вип. 11. С. 92–96.
5. Жорнова О. І. Поняття культуротворчості як перетин наукової картини світу й звичаєвості соціального життя. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2013. № 19. С. 134–141.
6. Жорнова О. Ідея культуротворчості і перспективи соціальної психології : есе. Київ : Міленіум, 2014. 100 с.
7. Зинич Е. Интеграция разных образных систем в творчестве Раду Поклитару (театр «Київ модерн-балет»). *Мова і культура*. 2013. Вип. 16, т. 4. С. 25–33.
8. Коростельова М. Риси постмодерну в сучасному українському балетному театрі (на прикладі балету «Лускунчик» П. Чайковський – Р. Поклітару). *Вісник Нац. акад. керівних кадрів культури і мистецтв*. 2017. № 2. С. 145–149.
9. Леонтьева В. Н. Культуротворческий процесс: основания и начала. Харьков : ХНУ им. В. Н. Каразина, 2003. 423 с.
10. Небесник А. В. «Київ модерн-балет»: авторський театр і творча лабораторія. *Вісник КНУКиМ. Серія : Мистецтвознавство*. 2017. Вип. 35. С. 89–98.
11. Підлипська А. Балет Р. Поклітару «Лебедине озеро. Сучасна версія» у світлі критики. *Танцювальні студії* : зб. наук. пр. 2018. Вип. 2. С. 76–83.
12. Погребняк М. М. Постмодерний танцтеатр Раду Поклітару. *Художні практики та мистецька освіта у кроскультурному просторі сучасності* : матеріали V Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Полтава, 7–8 жовт., 2019 р.). Полтава, 2019. С. 47–49.
13. Сабадаш Ю. Культуротворчий потенціал мистецтвознавства: до постановки проблеми. *Вісник Маріуполь. держ. ун-ту. Серія: філософія, культурологія, соціологія*. 2019. Вип. 17. С. 52–61.
14. Сердега Р. Дещо про поняття «культуротворчість» і культуротворчий потенціал українських народних повір'їв. *Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна: Філологія*. 2013. № 1080. Вип. 69. С. 218–224.
15. Черепанова С. О. Світоглядно-ціннісний потенціал філософії освіти. *Наук. вісник Нац. лісотехнічного ун-ту України*. 2013. Вип. 23.18. С. 401–408.

References

1. Afonina O. Zminy konotatsii u kodovykh obrazakh suchasnykh baletiv. *Transformatsiini protsesy v mystetskii osviti ta kulturi Ukrainy XXI stolittia*: zb. materialiv Mizhnar. nauk.-tvorch. konf., Odessa, Kyiv, Varshava, 25–26 kvitnia 2017 r. Kyiv : NAKKKiM, 2017. S. 37–41.
2. Bozhuk L. V. Kulturotvorchy protsesy v Ukraini v umovakh nezalezhnosti. *Hileia* : naukovyi visnyk. 2015. Vyp. 93(2). S. 98–103.
3. Veselovska H. Tants-teatr u mystetskomu prostori suchasnoi Ukrainy. *Chasopys Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni P. I. Chaikovskoho*. 2010. № 2. S. 101–108.
4. Dobina T. H. Fenomen kulturotvorchosti v zhytti suchasnoho suspilstva. *Visnyk Mariupolskoho derzhavnoho universytetu*. Serii: filosofii, kulturolohiia, sotsiologii. 2016. Vyp. 11. S. 92–96.
5. Zhornova O. I. Poniattia kulturotvorchosti yak peretyn naukovo kartyny svitu y zvychaiyosti sotsialnoho zhyttia. *Aktualni problemy sotsiologii, psykholohii, pedahohiky*. 2013. №19. S. 134–141.
6. Zhornova O. Ideia kulturotvorchosti i perspektvy sotsialnoi psykholohii : esse. Kyiv : Milenium, 2014. 100 s.
7. Zynych E. Yntehratsiya raznykh obraznykh system v tvorchestve Radu Poklytaru (teatr «Kyev modern-balet»). *Mova i kultura*. 2013. Vyp. 16, t. 4. S. 25–33.
8. Korostelova M. Rysy postmodernu v suchasnomu ukrainskomu baletnomu teatri (na prykladi baletu «Luskunchyk» P. Chaikovskiy – R. Poklitaru). *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadriv kultury i mystetstv*. 2017. № 2. S. 145–149.
9. Leonteva V. N. Kulturotvorcheskyy protsess: osnovanyia y nachala. Kharkov: KhNU ym. V. N. Karazyna, 2003. 423 s.
10. Nebesnyk A. V. «Kyiv modern-balet»: avtorskyi teatr i tvorcha laboratoriia. *Visnyk KNUKiM. Seriiia : Mystetstvoznavstvo*. 2017. Vyp. 35. S. 89–98.
11. Pidlypska A. Balet R. Poklitaru «Lebedyne ozero. Suchasna versiiia» u svitli krytyky. *Tantsiuvalni studii* : zb. nauk. pr. 2018. Vyp. 2. S. 76–83.
12. Pohrebniak M. M. Postmodernyi tantsteatr Radu Poklitaru. *Khudozhni praktyky ta mystetska osvita u kroskulturnomu prostori suchasnosti* : materialy V Vseukr. nauk.-prakt. konf., (m. Poltava, 7–8 zhovt. 2019 r.). Poltava, 2019. S. 47–49.

13. Sabadash Yu. Kulturotvorchyi potentsial mystetstvoznavstva: do postanovky problemy. *Visnyk Mariupolskoho derzhavnoho universytetu*. Seria: filozofii, kulturolohiia, sotsiologii. 2019. Vyp. 17. S. 52–61.

14. Cherepanova S. O. Svitohliadno-tsinnisnyi potentsial filozofii osvity. *Naukovyi visnyk Natsionalnoho lisotekhnichnoho universytetu Ukrainy*. 2013. Vyp. 23.18. S. 401–408.

15. Serdeha R. Deshcho pro poniattia «kulturo tvorchist» i kulturotvorchyi potentsial ukrainskykh narodnykh poviriv. *Visnyk KhNU im. V. N. Karazina: Filologhiia*. 2013. № 1080. Vyp. 69. S. 218–224.

CULTURAL CREATIVE OPTICS IN RESEARCHING THE ACTIVITIES OF «KYIV MODERN-BALLET»

Soloviova Iryna – teacher Department of Choreographic Art, graduate student, Kyiv National University of culture and arts, Kyiv

The article proves the legitimacy of the study of the activity of «Kyiv Modern-Ballet» from the point of view of cultural creation. It is noted that the cultural orientation of choreographic art is important for human existence in the new cultural situation of the post-industrial age. It is emphasized that «Kyiv Modern-Ballet» has gone beyond the narrowly specialized subcultural space and is part of the phenomena of modern Ukrainian culture; ballet performances of the theater reflect not only the original creative decisions, worldviews of the authors, the level of development of staging and performing technologies, etc., but also become artifacts that accumulate cultural patterns, acting as a cultural document of the time.

Key words: cultural creation, «Kyiv Modern-Ballet», Ukrainian culture, ballet, choreography.

UDC 130.2:792.82

CULTURAL CREATIVE OPTICS IN RESEARCHING THE ACTIVITIES OF «KYIV MODERN-BALLET»

Soloviova Iryna – Lecturer of the Department of Choreographic Art, graduate student, Kyiv National University of culture and arts, Kyiv

The aim of the article is to substantiate the possibility of applying cultural-creating optics in the study of the activity of «Kyiv Modern-Ballet».

Research methodology. The following methods are applied: terminological, analytical, comparison, generalization, systematization.

Results. The etymology of the term «cultural creativity» (formation by theoretical generalization of the categories «culture» and «creativity») allows to consider cultural and artistic phenomena through the prism of the role in culture and compliance with the laws of creative activity (creativity). The cultural-creating orientation of choreographic art is important for human existence in the new cultural situation of the post-industrial age. Worldview, sociocultural, moral and ethical, national, etc. are reflected in choreographic art. orientations of society, characteristic of a concrete-historical form of culture.

Today, «Kyiv Modern-Ballet» is a multifaceted phenomenon that has gone beyond the boundaries of a narrowly specialized subcultural space and is reasonably included in the phenomena of modern Ukrainian culture. The latest approaches to the implementation of choreographic works, in particular avant-garde compositional techniques, scenographic design, topical themes, etc. set a high bar and become an example for creators of all types of choreography and other sorts of art in Ukraine. The ballet performances of «Kyiv Modern-Ballet» reflect not only the original creative solutions, worldviews of the authors, the level of development of staging and performing technologies, etc., but also become artifacts that accumulate cultural patterns, acting as a cultural document of the time. By creating elements of culture and at the same time being influenced by it artists participate in the processes of creation of existence.

Novelty. For the first time, the legitimacy of researching the activities of «Kyiv Modern Ballet» in terms of cultural creation has been proven.

The practical significance. Materials and research results can be used for further research on the problems of choreographic art from a cultural perspective, as well as for deepening the knowledge of students, graduate students, and anyone interested in the interdisciplinary connections of choreography.

Key words: cultural creation, Kyiv modern-ballet, Ukrainian culture, ballet, choreography.

Надійшла до редакції 10.12.2022 р.

УДК 379.8

СПЕЦІАЛЬНІ ПОДІЇ ТА EVENT-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЧИННИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ

Свирид Іванна – аспірантка, ДВНЗ «Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника», м. Івано-Франківськ
<https://orcid.org/0000-0003-2838-9188>
 DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi43.583>
ivannabrusak@gmail.com

Розглянуто основи інноваційного розвитку культурно-дозвіллевої діяльності, спеціальні події та event-технології як фактори стимулювання соціокультурних новацій. Проаналізовано подієвий менеджмент, удосконалення соціокультурних процесів через реалізацію сучасного івенту на засадах організаційно-управлінського